

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

חַיִּים נְשׁל

קְרִיסָה נְשֶׁקֶטָה

פזית אלעזר

גיליון 46 | פברואר 2019, אדר א' תשע"ט

הגיליון מתחיל...

גיליון 46 של ירחון השירה והספרות מוטיב בנושא "חיים של קריסה שקטה" הוא גיליון מיוחד המוקדש כולו לזכרה של הסופרת והמשוררת פזית אלעזר שהלכה לעולמה בתחילת החודש בטרם עת לאחר מאבק ממושך, אופטימי ועיקש במחלת הסרטן.

בגיליון זה תמצאו עשרה שירים מכתביה השונים במהלך השנים..
אנו עצובים וכואבים מלכתה של פזית ואנו מבקשים לכבד את זכרה ויצירתה הענפה באמצעות גיליון זה.

בהוקרה ובכבוד רב,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת המתפרסם אחת לחודש. כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות. העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

פיתוי / פזית אלעזר

הַאֲשֶׁה הַזֹּאת שֶׁכִּמְעַט יִכְלֹתִי לְהִיּוֹת
אוֹלֵי מִסְתַּתֶּרֶת בִּי לְצֵאת,
נִכְנַעַת לְדַחִיקוֹתַי שֶׁל הֵלֵא מוֹדַע
מִתְפַּתֶּה לְמַלִּים רַכּוֹת וְחַנּוּפוֹת,
רוֹצֶה לְעֵתִים לְלַכֵּת
בְּעֵקְבוֹת דַּחַף חֲזָק
שֶׁאֵינּוּ מוֹבָן לָנוּ
וּלְהַכְנִיעַ.

כתומים ואדומים / פזית אלעזר

כְּתוּמִים וְאֲדוּמִים אֶסְפְּתִי
אֶחָד־אֶחָד בְּקִפְיָה
פְּזֻרְתִים לְאֹטִי
עַל עֵירוֹם גּוֹפִי
שִׁיתְכַפֶּסֶה בְּאוֹשֶׁת דּוּמָם
לְרִשְׁרֵשׁ חֲלוּמוֹת
וּלְכִסּוֹת בְּסַעַר צְבָעֵיהֶם
אֶת שְׁתִיקָתוֹ.

אבי הפך דהוי ממני / פזית אלעזר

אָבִי הֶפֶךְ דֵּהוּי מִמֶּנִּי
אִישׁוֹנִי צוֹרְחִים לְפָנָיו
אֶת חֵם כְּסוּפֵיהֶם,
בְּאֲזָנָיו נִשְׁמָעוֹת הַמָּלִים
מִקְפָּדוֹת בְּכַרְטִים
עֲמוּסֵי מִשְׁמָעוֹת יְתָרָה.
אִינִי מְשׁוֹרְרֵת לוֹ אוֹ נִכְסְפֵת
וְהוּא מִתְקַשֵּׁה לְשֵׁאת
לֹא יָכוֹל בְּלִתִּי אִם לְהִתְמַסֵּר
לְבִדְיוֹת תְּכָרִיכָיו הַנִּשְׁגָּבֵת
הַחֲפָה מִתּוֹבְעָנוֹת זָרָה.

להיות לך במלואי / פזית אלעזר

רְצִיתִי לְהִיט לְךָ אֲנִי בְּמִלּוּאֵי
טוֹכָה, גַּם חִלְשָׁה
לֹא מְשַׁלֶּמֶת וְאוֹהֶבֶת.
אֲבָל מְצֹאֲתִי אֶת עֲצָמֵי
מְרִגִישָׁה מוֹעֶקֶה בְּעִירָם הַמְּלֵא
וּמְלִים שְׁנוֹתָרוּ בִּי כְּלוֹאוֹת
נוֹאֲשׁוּ מְלַחֲכוֹת שְׁאֲחִלְצֵן אֵלַיךְ
וְשִׁתְּקֵתִי.

סימנים של חסד / פזית אלעזר

הַזְמַן צָבַר בּוֹ סִימָנָיו
וְאַף שֶׁהִיְתָה חוֹלְמַת כְּסוּפִיָּה אֵלָיו
חָסַר קִיּוּמוֹ בְּהַ נִשְׁכַּח
וְהָיָא אֵינָהּ מִקְפִּידָה בְּעִצְמָהּ
גַּם לֹא מְנַסָּה
לְעַגֵּל פְּנוֹת חֲבוּטוֹת
מֵעֲדָף רְגִשׁוֹת וַיִּשֶׁן נִסְלָח.

וְהוּא בָּא רָעַב בְּדַרְכּוֹ אֵלֶיהָ
סְעוֹר וּמְתוּחַ עַד קֶצֶה
כְּבֵד שָׁנִים וְטוֹב שְׂפָךְ.
עֲכָשׁוּ הִיא מְבִינָה
שֶׁדַרְכּוֹ חָלְפוּ לָהֶם נְעוּרֶיהָ –
הוּא אֶת שְׁלָה כְּבָר שָׁכַח.

אדמה / פזית אלעזר

מפת גֶּשֶׁם אַחֲרוֹן
פּוֹעֶרֶת אֲדָמָה אֶת גְּעוּגוּעֵיהָ
לוֹטֶפֶת רוּחַ אֶת הַרְגָבִים,
מוֹחֹת הַטְּפוֹת דְּמֵעוֹתֶיהָ.

כָּל הַצִּהָבִים וְהָאֲדָמִים בּוֹעֲרִים מְסָבִיב
אֵשׁ עָלַי כּוֹתֶרְתָּם מְצַפֶּה לְחֶמָה
שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ עִם אִם הָאֲבִיב
שׁוֹתְקוֹת גַּם הַצִּפְרִים.

לא מפסיקים אהבה באמצע / פזית אלעזר

לא מפסיקים אהבה באמצע
גם לא חוזרים הביתה בשחיה לבד
אתה עושה ביד, את מחיכת
והשמש מלטפת את פניך הנפולות
ואת שדיך העיפים.
יש שאתה משנה אותך לנגד עיניך
הפעורות בתדהמה אל חיים של אחרים
ואת יודעת שלו היית נכונה
לחלם אתו גם בצבועים
לפעמים, הייתם חולקים את השקט יחד
(באשר ובעשר ועד עצם היום הזה)
ולא קורסים ומותרים.

החמצה / פזית אלעזר

חַיִּים שֶׁל קְרִיסָה שְׁקֵטָה.
סִימְנוּ לְשֵׁלֶם מְשַׁכְּנָתָה
עַל דִּירָה שְׁלֹא אֶכְלָסָה.
לְהַפְרֹד עוֹד הַיּוֹם
שְׁנֵי יְלָדִים, אִישׁ וְאִשָּׁה
וּתְחוּשֵׁת הַחֲמָצָה קָשָׁה.

חַיִּים שֶׁל קְרִיסָה שְׁקֵטָה.
לְעֹזֵב אֶת הַבַּיִת
לְפָנֹתָיו מִחֲלוֹם –
הַחֲלָטָה קָשָׁה.

השתחוותי / פזית אלעזר

הַשְׁתַּחֲוִיתִי עַד עֲמָקֵי נְשִׁיּוֹתַי
כָּל חַיֵּי זֶה לֹא מִסַּפֵּק אוֹתִי.
רַק כְּשֶׁסָּרַבְתִּי לְהִיּוֹת עֲצָמִי
וְזָקַפְתִּי קוֹמְתִי גְבוּהָ
לְהֵבִיט בְּעֵינַי מִי שְׁהִיִּיתִי,
יְכַלְתִּי לְעַמֵּד מוּלִי
סְעוֹרֵת רְגָשׁוֹת וּמְבַלְבֵּלֵת
וְשׁוּהָ קֶצֶת יוֹתֵר.

אשכבה / פזית אלעזר

הייתי רוֹצֵה להיזות
הדמעה האחרונה שלך
בתולית וזכה בין עיניך
שאוכל להיזות ולו לרגע
על לחייך לזלג
ולמות דמום ורוגש
כתפלת אשכבה, רעי,
בין שפתיך.

מייסד: אלירן דיין | עורך אחראי: יאיר בן־חור
עורך: רובי גורדון | גרפיקה: אלירן דיין

